سراج

روزنامه صبح ایران / سال دهم - شماره ۱۰۶۱
۱۳ آذر ماه ۱۴۰۱ / با ما همراه شوید
www.serajonline.com - @serajname

حدیث روز

پیامبر اکرم (ص) :

حَرسُ لَیلَةٍ فی سَبیلِ اللّه عَلی ساحِلِ البَحرِ أفضَلُ مِن صِیامِ رَجُلٍ و قِیامِهِ فِی أهلِهِ ألفَ سَنَةٍ؛

یک شب نگهبانی در راه خدا بر کرانه دریا، بهتر از هزار سال نماز و روزه مرد در میان خانواده اش است .

مدیر گروه تبلیغی تخصصی نورالثقلین :
حجت الاسلام استاد مجتبی خندان

موضوع :
بایسته هایی از یک زندگی خوب در دیدگاه های مختلف ، چگونه می شود زندگی خوب خلق کرد ؟
قسمت : هجدهم

هر یک از ما باید خودمان را بهتر بشناسیم و گمان نکنیم که نظر ما همواره درست است. گاه آرای ما بر اساس آگاهی های کافی نیست؛ بلکه بر اطلاعات غیر دقیق یا نادرست استوار است و چنان که خود می پنداریم، استحکام و استواری لازم را ندارد؛ بنابراین باید با انعطاف و نرمش به یک تبادل نظر منطقی تن دهیم و در هر حال، از وارد شدن به بحث و جدل های ستیزه جویانه و مناقشات لفظی خودداری کنیم.

شیوه ی حل اختلافات در خانواده

میان زن و شوهر همیشه اختلاف نظر وجود دارد و شیوه ی مدیریت و حل این اختلاف ها با شادکامی یا نارضایتی از زندگی خانوادگی ارتباط دارد. یک مورد تفاوت میان زن و شوهرهای شادکام و ناراضی در این است که آیا به محض پدیدار شدن اختلاف نظر، به طور مستقیم از آن صحبت می شود یا نه. زن و شوهرهای شادمان، هنگام بروز مشکل و اختلاف نظر، به بحث درباره ی آن می پردازند؛ در حالی که زوج های ناراضی، به ظاهر آن را نادیده می گیرند. اما این زوج ها مشکلات خود را از یاد نمی برند، بلکه آنها را همچون راز نهانی نگه می دارند تا در یک مشاجره ی بزرگ، دوباره آن را به جریان بیندازند. همسران ناراضی صبر می کنند رنجش و دلخوری شان در طول زمان بر روی هم انباشته شوند؛ آن گاه به بحث راجع به آنها بپردازند.

شیوه ی بحث وگفت و گو درباره ی مشکلات در خانواده، بسیار اهمیت دارد. در ازدواج شادکام، وقتی یکی از طرفین گلایه می کند، طرف مقابل با توجه کردن به او و پاسخ دادن به شیوه ای بی طرفانه، و توأم با درک، به صحبت های همسر واکنش نشان می دهد؛ اما هنگامی که در یک ازدواج ناموفق، یکی از طرفین دست به شکوه یا گلایه می زند، طرف مقابل به صورت مقابله به مثل پاسخ می دهد.

زن و شوهر شادکام بر موضوع ها و اختلاف نظرهای اساسی تمرکز می کنند؛ حال آن که زوج های ناراضی، عبارت ها و گفته های طرد کننده شخصی را به کار می برند (تو آدم خشک و بی روحی هستی، تو یک آدم کاملاً غیر منطقی هستی، تو اصلاً نمی فهمی در مورد چی داری صحبت می کنی) و از زور و فشار علیه یکدیگر استفاده می کنند (این کار حتماً باید صورت گیرد؛ امشب باید به فلان مهمانی برویم). زوج های شادمان در زمان اختلاف نظر، به جای پرخاشگری دست به ابراز وجود می زنند. افزون بر آن، ابراز مخالفت در یک زمینه خاص، بهتر از بحث کردن درباره ی چند مسأله در یک زمان است.

هنگام بروز اختلاف در خانواده، اگر با توجه به موازین اسلامی و با نگاهی مثبت، با ایشان برخورد کنیم، می بینیم اختلاف نظر غیر قابل حل وجود ندارد. به طور کلی، مسایلی اختلاف برانگیز در خانواده را می توان به دو دسته تقسیم کرد:

۱. ممکن است زن و شوهر در مورد مسایل خانواده و تصمیم گیری صحیح درباره ی آنها با یکدیگر اختلاف داشته باشند. در این جا باید آنان با اندیشه و تأمل درباره ی مشکل پیش آمده و در صورت لزوم با مشورت کردن با دیگران، با توافق یکدیگر تصمیم درست را در پیش گیرند. همچنین با توجه به حق مدیریت و سرپرستی کلان مرد بر خانواده، تصمیم گیری در این موارد بر عهده او است و اگر با مشورت با همسر و دیگران به نتیجه ای رسید، باید همسر و فرزندان از او اطاعت کنند.

۲. گاهی اختلاف نظر بر سر مسائل شخصی و مقدم دانستن خود بر دیگری است؛ در چنین مواردی اولاً چون بنیان خانواده بر مهر و محبت میان زن و شوهر است و هر یک از ایشان خوشی و ناخوشی همسر را خوشی و ناخوشی خود قلمداد می کند، حاضر است به خاطر خشنودی دیگری از حق خود گذشت نماید. زن و شوهر به یکدیگر علاقه دارند و می کوشند رضایت یکدیگر را جلب کنند و نه تنها همسر خود را رنجیده خاطر نکنند، بلکه خشنود نمایند. در چنین فضایی که پر از صفا و صمیمیت است، اختلاف پیش نخواهد آمد.

ثانیاً خداوند حق سرپرستی بر زن را بر عهده مرد گذاشته تا به شایستگی با او معاشرت نماید. «وعاشروهن بالمعروف». مرد نیز باید در راه احسان به همسر و فراهم ساختن اسباب آسایش و راحتی او تلاش کند.

پیامبر اکرم(ص) می فرماید:

«خیرکم خیرکم لنسائه و أنا خیرکم لنسائی؛ بهترین شما کسی است که برای همسر [ان] خود بهترین باشد و من بهترین شما برای همسر[ان] خود هستم. »

بنابراین مردان باید تاحد امکان، حال همسر خویش را رعایت کنند و سعی کنند خواسته های او را - در صورتی که با موازین شرع و مصالح خانواده منافات نداشته باشد - برآورده ساخته، او را خشنود نمایند؛ چرا که به فرموده امام علی (ع) : «المراه ریحانه ؛ زن گلی خوشبو است. »

رفتارهایی که موجب ایجاد صفا و صمیمیت می شود-(دکتر محسن بهشتی پور)

برای ایجاد صفا و صمیمیت باید رفتارهای خاصی در محیط خانوادگی حاکمیت داشته باشد تا صفا و یگانگی فراهم آید به همین مناسبت به رفتارهایی که موجب ایجاد صفا و صمیمیت می شود اشاره می کنیم .

ایران و افغانستان «یلدا» را به انحصار نگرفته‌اند

مدیر پرونده جهانی «یلدا/ چله» می‌گوید: این پرونده که مشترک با افغانستان در یونسکو ثبت شد، این امکان را دارد تا کشورهای دیگر هم به آن بپیوندند. ثبت این پرونده به طور حتم گسترش صلح را به دنبال دارد.

مدیر پرونده جهانی «یلدا/ چله» می‌گوید: این پرونده که مشترک با افغانستان در یونسکو ثبت شد، این امکان را دارد تا کشورهای دیگر هم به آن بپیوندند. ثبت این پرونده به طور حتم گسترش صلح را به دنبال دارد.

ایران پرونده یلدا را از سال ۱۳۹۳ در یونسکو به اشتراک گذاشته بود تا به عنوان میراث ناملموس چندملیتی و مشترک با کشورهای دیگر ثبت شود، اما هیچ کشوری مشارکت در این پرونده را نپذیرفت تا سرانجام این پرونده در همکاری ایران و افغانستان به یونسکو ارائه شد که در هفدهمین کمیته بین‌دولت‌ها که از هفتم آذرماه ۱۴۰۱ در شهر رباط مراکش برگزار شد، پس از مباحثه بسیار رأی مثبت یونسکو را گرفت و به فهرست جهانی میراث ناملموس راه یافت. اعضای این کمیته با توجه به شرایط اجتماعی و سیاسی افغانستان معتقدند بودند اجرا و محافظت از این میراث در گستره جغرافیایی افغانستان با ابهام‌هایی مواجه است.

یلدا یکی از پرونده‌های پرچالش ایران به شمار می‌آید؛ این آیین ۲۹ آذرماه ۱۳۸۷ در فهرست آثار ملی ایران ثبت شد و در ۲۹ اسفندماه سال ۱۳۹۳ (۱۹ مارس ۲۰۱۵) در صفحه «اشتراک‌گذاری اطلاعات برای ترویج پرونده‌های چند ملیتی» به ثبت رسید تا کشورهای دیگر که اشتراکاتی در برگزاری این آیین دارند در تهیه آن مشارکت داشته باشند، اما تا سال ۱۳۹۷ نام هیچ کشوری برای همکاری با ایران در این صفحه ثبت نشد.

محمدحسن طالبیان ـ معاون پیشین میراث فرهنگی در سال ۱۳۹۷ خبر داد که پیشنهاد ثبت مشترک پرونده «شب چله» را به تاجیکستان داده است. دلیل ارائه این پیشنهاد از آن جهت بود که احتمال داده می‌شد در مناطقی مانند «بَدَخشان» و اطراف آن، این آئین همچنان اجرا شود.

ایران همزمان این پیشنهاد را به افغانستان هم داده بود. طالبیان ـ معاون پیشین میراث فرهنگی ـ گفته بود: ما موارد مشترک فراوانی با افغانستان داریم، اما یکی از مهمترین نمونه‌ها همین (یلدا) است.

تاکید ایران برای پیشنهاد پرونده یلدا به صورت چندملیتی و سال‌ها معطل نگه داشتن آن، به این خاطر بود که سهمیه کشورها در ارائه پرونده‌های میراث ناملموس محدود است و هر کشور در هر سال فقط یک پرونده می‌تواند پیشنهاد کند.

با این همه تا سال ۲۰۲۱ (۱۴۰۰) که افغانستان، یلدا را در فهرست میراث ملی خود ثبت کند، کشور دیگری برای همکاری و مشارکت در تهیه و ارائه پرونده «شب یلدا/چله» با ایران اعلام آمادگی نکرد و سرانجام ایران در سال ۱۴۰۰ این پرونده را مشترک با افغانستان پیشنهاد کرد که به نام هر دو کشور ثبت جهانی شد.

شبان میرشکرایی ـ مدیر و تهیه‌کننده پرونده جهانی «یلدا/ چله» و دبیر باشگاه نوروز کمیسیون ملی یونسکو ـ با اعتقاد بر این‌که ثبت مشترک آن در اجلاس بین‌المللی یونسکو به تقویت دیپلماسی فرهنگی در منطقه کمک می‌کند، کما این‌که در آینده نیز امکان اضافه شدن سایر کشورهای همسایه به این پرونده وجود دارد، اظهار کرد: ثبت مشترک این پرونده قطعا به تقویت دیپلماسی فرهنگی و گسترش صلح کمک می‌کند؛ چرا که در این پرونده ریشه‌های مشترک فرهنگی و آیین و رسوم زیبا و ماندگار به چشم می‌خورد.

او همچنین تاکید کرد: پرونده امسال به صورت مشترک با افغانستان به این اجلاس ارائه شد، اما این امکان در آینده وجود دارد تا کشورهای دیگر نیز به این پرونده بپیوندند، بنابر این ثبت این پرونده به طور حتم گسترش صلح را به دنبال دارد.

مجید خالق‌نیا، ـ رایزن فرهنگی ایران در هرات و پژوهشگر حوزه میراث فرهنگی ـ نیز در این‌باره بیان کرد: یقین داریم ثبت مشترک پرونده یلدا، توسعه مناسبات فرهنگی بین ایران و افغانستان را باعث می‌شود و به تقویت روابط فرهنگی دو ملت کمک می‌کند. امیدواریم در سال‌های آینده نیز شاهد ثبت جهانی مواریث فرهنگی ناملموس مشترک بین دو کشور ایران و افغانستان باشیم. شبان میرشکرایی ـ مدیر پرونده جهانی یلدا ـ درباره فلسفه و نمودها و عقاید سنتی جشن باستانی یلدا گفت: این جشن ماهیت تولد نور و روشنایی و به تعبیری شب تولد ایزد نور است. در واقع ایزد مهر، همان ایزد پیمان، ایزد نور و روشنایی است، در اساطیر و متون کهن ایران، فلسفه و علت برگزاری شب یلدا، توجه ویژه انسان به طبیعت، نور و روشنایی و گرما است؛ چرا که بشر در این حوزه فرهنگی از هزاره‌های پیشین، تاریکی و سرما را آزاردهنده و از آن به عنوان اهریمن تعبیر می‌کند و در این شب، تا صبح بیدار می‌ماند تا با شکست این اهریمن و غلبه بر آن به استقبال صبح روشن و آغاز طولانی‌تر شدن روزها برود.

محمود معتقدی:

انسان و طبیعت ۲ ویژگی اساسی شعر «مفتون» بود

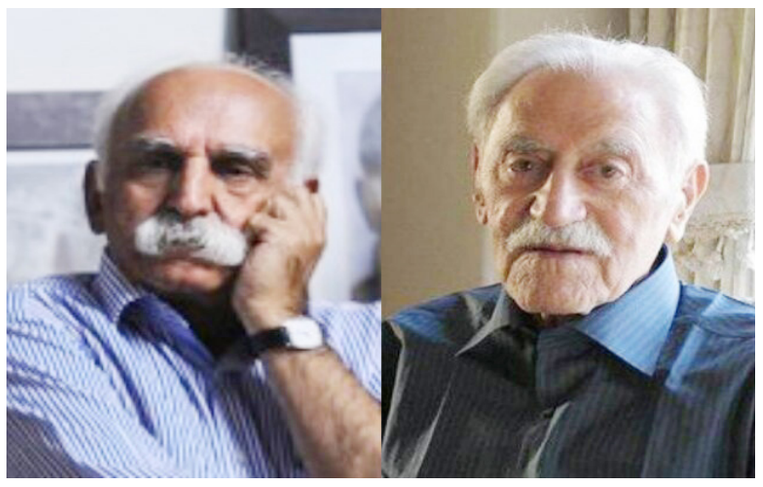

محمود معتقدی معتقد است: طبیعت‌گرایی و نگرش به انسان دو ویژگی شعرهای مفتون امینی است؛ البته واگویه‌های نصیحت‌گرایانه در کارهای پایانی‌اش دیده می‌شود.

این شاعر و منتقد ادبی در پی درگذشت مفتون امینی درباره ویژگی‌ها شعر و جایگاه او در جریان شعر معاصر گفت: شعر مفتون یک شعر چندوجهی در زمان‌های مختلف بوده است؛ او در اوایل شاعری شعرهای کلاسیک می‌گفت و از یاران آل‌احمد و مرحوم ساعدی بود. مفتون آذربایجانی بود و به تدریج به سمت شعر نیمایی آمد، در سال‌های اخیر نیز یک‌سری شعر واگویه داشت که از جنبه شعر نیمایی دور شده و موسیقی جانبی خاص خود را داشت.

او افزود: بیشتر چشم‌انداز شعر واگویه، یک‌جور نگرش به طبیعت و طبیعت‌گرایی و نگرش به انسان در فضای آرمانی بوده است. چندین کتاب که از او چاپ شده است، فضای شعری روزگار پایانی‌اش، واگویه‌هایی بوده که به سمت شعر کوتاه رفته بود. نگرش به طبیعت و انسان دو ویژگی اساسی شعر او بود، البته یک‌جور واگویه‌های نصیحت‌گرایانه در کارهای آخرش دیده می‌شد.

معتقدی سپس بیان کرد: مفتون از نظر شخصیتی، آدم خوب و میانه‌ای بود، فضای شعر شاملویی را خیلی می‌پسندید و زمانی با شاملو روابط نزدیکی داشت. این اواخر کمتر در محافل دیده می‌شد و به گمانم تجربه‌های شعری پایان عمرش، فضاهای نزدیک به زبان امروز بوده که این موضوع او را از گذشته‌هایش دور می‌کند.

این شاعر با بیان این‌که مفتون جایگاه خود را در شعر معاصر دارد، گفت: مفتون تجربه‌های فراوانی در حوزه شعر کلاسیک و نیمایی و بعد از آن داشته است. به گمانم مفتون یکی از چهره‌های ماندگار شعر امروز است، زیرا با عمر طولانی که داشت، نزدیک ۷۰ سال در حوزه نگرش‌ها و حوزه شعری متفاوت را طی کرده بود؛ همان چیزی که قبلا گفته‌ام «شعر به روایت مفتون امینی همچنان حکایت شنیدنی» است.

او درباره تأثیر واگویه‌ها در نسل جدید گفت: تا حد زیادی زبان ساده‌گرایانه‌ای که در این واگویه‌ها وجود دارد، مفتون را از آن گذشته و مسائل شعر نیمایی و شعر کلاسیک به شدت فاصله داده است. خود واگویه‌ها فضایی به جوان‌ترها نشان می‌دهد که می‌شود به زبان ساده‌تری از طبیعت، از زندگی و از انسان مایه گرفت و شعرهای کوتاه سرود. به گمانم از این بابت در سال‌های پایانی نیز فضاهای تجربه‌گرایانه با خود داشت و از این جهت جزو شاعران صاحب‌نام معاصر است.

به گفته معتقدی، مفتون با غزل‌سرایان معاصر خود کمابیش رابطه داشت و با شهریار رابطه نزدیک داشت و اواخر با شاملو نزدیک بود.

محمود معتقدی با تأکید بر این‌که مفتون شاعر ماندگاری بود، بیان کرد: طنزپردازی و بذله‌گویی‌های مفتون یک وجه از شخصیت فرهنگی او بود. او آدم طنزپردازی بود و خاطرات زیادی از شاعران گذشته داشت و می‌توان گفت وجه دیگر شخصیت او، نگرش تاریخی‌اش بود. مفتون با وجود شخصیت برجسته‌ای که داشت، نسبت به جوانان احساس نزدیکی می‌کرد.

همسایه‌ها در غفلت ایران چه آثاری را به نام خود زدند؟

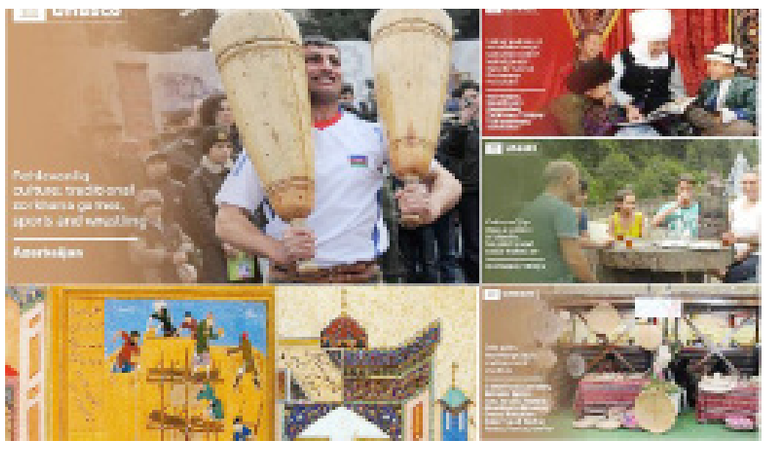

محمود معتقدی معتقد است: طبیعت‌گرایی و نگرش به انسان دو ویژگی شعرهای مفتون امینی است؛ البته واگویه‌های نصیحت‌گرایانه در کارهای پایانی‌اش دیده می‌شود.

هفدهمین کمیته بین دولت‌ها برای پاسداری از میراث ناملموس یونسکو درحالی به کار خود پایان می‌دهد که ثبت چند میراث ناملموس به نام کشورهای همسایه در غفلت و سکوت ایران، واکنش‌برانگیز شده است.

ایران در این دوره از اجلاس کمیته بین‌الدولی پاسداری از میراث ناملموس، ۶ پرونده را مشترک با چند کشور همسایه برای ثبت جهانی به یونسکو پیشنهاد کرده بود که از میان آن‌ها، چهار پرونده «هنر ساختن و نواختن عود»، «شب یلدا/چله»، «سوزن‌دوزی ترکمن» «پرورش کرم ابریشم و تولید سنتی ابریشم برای بافندگی» ثبت جهانی شدند و دو پرونده «جشن مهرگان» و «هنر ساختن و نواختن ساز رُباب» هم پذیرفته نشده و برگشت داده شدند.

اما این بین، ثبت پرونده «فرهنگ پهلوانی: بازی‌های سنتی زورخانه‌ای، ورزش و کشتی» به نام کشور آذربایجان در یونسکو، اعتراض و واکنش‌های بسیاری از اساتید و کارشناسان میراث فرهنگی را برانگیخته است. این پرونده به صورت ملی از سوی جمهوری آذربایجان، درحالی به یونسکو پیشنهاد و در هفدهمین کمیته بین‌الدولی پاسداری از میراث ناملموس ثبت جهانی شد که ایران پیش‌تر، در سال ۲۰۱۰ «ورزش‌های باستانی و زورخانه‌ای» را به نام خود در یونسکو ثبت کرده بود.

بررسی و رأی‌گیری پرونده فرهنگ پهلوانی: بازی‌های سنتی زورخانه‌ای، ورزش و کشتی به نام جمهوری آذربایجان» نیز در این دوره از اجلاس یونسکو درحالی انجام شد که از ایران، علاوه‌بر احمد پاکتچی ـ سفیر ایران در یونسکو ـ علی دارابی ـ قائم مقام وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و معاون میراث فرهنگی ـ و همچنین مصطفی پورعلی ـ مدیرکل ثبت و حریم آثار و حفظ و احیاء میراث معنوی و طبیعی ـ در محل برگزای این نشست در مراکش حضور داشتند و این پرسش‌ها مطرح شده که چرا وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و نمایندگان آن موضع جدی نسبت به اقدام جمهوری آذربایجان نداشته‌اند؟ چرا زمانی که این پرونده در وب‌سایت یونسکو قرار گرفته بود، وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی با توجه به ریشه ایرانی ورزش‌های باستانی و زورخانه‌ای و فرهنگ پهلوانی و همچنین ثبت پرونده آن در یونسکو، معترض نشده و موضوع آن را مسکوت گذاشته است؟ اگر این‌گونه نیست، واکنش‌ها و پیگیری‌ها چه بوده و چرا اعلان عمومی نشده است؟ ایران پرونده ورزش‌های باستانی و زورخانه‌ای را در ۲۵ آبان‌ماه سال ۱۳۸۹ درحالی در یونسکو ثبت کرد که به گفته رییس وقت فدراسیون ورزش‌های پهلوانی و زورخانه‌ای، برای تهیه و ثبت جهانی این میراث ناملموس به نام ایران حدود چهار سال تلاش بی‌وقفه صورت گرفته بود. حالا جمهوری آذربایجان به جای آن‌که به این پرونده بپیوندد، پرونده‌ای مجزا به یونسکو ارایه کرد تا «فرهنگ پهلوانی» را به نام خود ثبت کند.

سوای این پرونده، در هفدهمین کمیته بین‌الدولی پاسداری از میراث ناملموس یونسکو، «فرهنگ چای، نماد هویت، مهمان‌نوازی و تعامل اجتماعی» مشترک به نام ترکیه و جمهوری آذربایجان، «روایت ملانصرالدین» به نام جمهوری آذربایجان، قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان، ترکیه، ترکمنستان، ازبکستان و «نخل خرما، دانش، مهارت، سنت و شیوه تهیه آن» به نام امارات متحده عربی، بحرین، مصر، عراق، اردن، کویت، موریتانی، مراکش، عمان، فلسطین، قطر، عربستان سعودی، سودان، تونس و یمن، ثبت جهانی شده‌اند، بدون آن‌که به اشتراکات و ریشه ایرانی آن‌ها اشاره‌ای شود و وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی نیز نسبت به ثبت این پرونده‌ها واکنش، اعتراض و یا حتی موضعی نشان دهد. از سوی دیگر، افغانستان نیز در این دوره از اجلاس میراث ناملموس یونسکو، پرونده‌ای را به صورت ملی با عنوان «سبک هنر مینیاتور استاد کمال‌الدین بهزاد» برای ثب در فهرست معرف پیشنهاد کرده بود که البته با نظر کارشناس یونسکو پذیرفته نشد و ریفر ـقابل طرح و بررسی در اجلاس بعدی ـ شد. در جریان بررسی این پرونده نیز به واکنش یا مخالفت ایران، هیچ اشاره‌ای نشد. این درحالی است که، استاد کمال‌الدین بهزاد اگرچه در هرات زاده شده اما نقاش ایرانی در سده‌های نهم و دهم هجری قمری در دربار پادشاهان تیموری و صفوی بوده و بابت نوآفرینی در نقاشی ایرانی (نگارگری) شناخته شده است. با توجه به سفری که به تبریز داشته، این احتمال مطرح شده که کمال‌الدین بهزاد اواخر عمر خود را در این شهر گذارنده و همان‌جا درگذشته باشد. در شهر تبریز آرامگاهی هم منسوب به او وجود دارد. هرچند که برخی بر این نظرند او در هرات به خاک سپرده شده است.

به هر حال، این اقدام افغانستان درحالی صورت گرفته که هنر مینیاتور (نگارگری ایرانی) ۲۶ آذرماه سال ۱۳۹۹ مشترک به نام ایران، ترکیه، آذربایجان و ازبکستان، در یونسکو ثبت شده است که اتفاقا پس از آن، احتمال پیوستن افغانستان و تاجیکستان نیز به این پرونده چند ملیتی مطرح شده بود اما اکنون افغانستان در پرونده‌ای ملی قصد دارد سبک هنر مینیاتور استاد بهزاد را به نام خود کند. به مصادره یا انحصار گرفتن میراث معنوی و ناملموسِ ریشه‌دار در ایران، از سوی کشورهای همسایهِ که در حوزه ایران فرهنگی قرار می‌گیرند، آن هم در سکوت و غفلت متولیان میراث فرهنگی کشورمان، مسبوق به سابقه بوده است، برای نمونه «آیین سماع مولانا» که سال ۲۰۰۸ میلادی به نام ترکیه ثبت جهانی شد و یا «موسیقی عاشیقلار» که در سال ۲۰۰۹ میلادی در سکوت ایران به‌نام جمهوری آذربایجان ثبت شد و حتی «هنر سنتی فرش‌بافی آذربایجان» و «ساخت و اجرای تار» که به ترتیب در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۲ به نام جمهوری آذربایجان وارد فهرست جهانی میراث ناملموس یونسکو شد. سال ۲۰۱۳ جمهوری آذربایجان پرونده‌ای را با عنوان «چوگان؛ بازی سنتی با اسب در منطقه قره باغ» در فهرست میراث درخطر ثبت کرد که اگرچه سازمان وقت میراث فرهنگی پیش از ثبت، نسبت به آن معترض شده بود، اما هنگام رأی‌گیری هیچ مخالفتی با ثبت جهانی چوگان نشد.

سریال «پوست شیر» چه زمانی پخش می‌شود؟

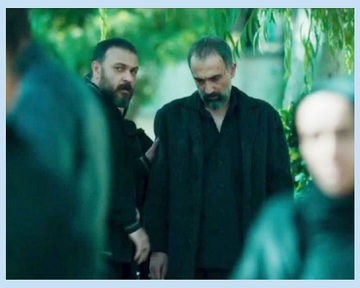

مخاطبان در حالی پیگیرِ ادامه سریال «پوست شیر» هستند که سازندگان مشغول تصویربرداری‌اند و تا یک یا دو هفته آینده به نمایش‌خانگی برخواهد گشت.

بیش از یک هفته است سریال «پوست شیر» به پایان فصل اول خود رسیده و مخاطبان در فضای‌مجازی و پایینِ صفحه اختصاصی پخشِ این مجموعه، پیگیری می‌کنند که چه زمانی، قسمتِ جدید این مجموعه نمایش‌خانگی آغاز خواهد شد؟ براساس پیگیری‌های خبرنگار تسنیم، عواملِ «پوست شیر» مشغول فیلمبرداری سکانس‌های نگرفته قسمت‌های جدیدند و نهایتاً یک یا دو هفته آینده همان روزِ انتشار سریال (چهارشنبه) به پخش برخواهد گشت. بنابراین مخاطبان می‌توانند به همین زودی منتظر پخش فصل دوم این سریالِ خانگی باشند.

سریال نمایش‌خانگی «پوست شیر» جزو مجموعه‌های نمایش‌خانگی است که توانست از همان شروع کار تا قسمت هشتم بیننده را با خود همراه کند و حتی سهم زیادی در بازار عرضه سریال و فیلم به خود اختصاص دهد.

قسمت هشتم سریال با یک توضیح کوتاه منتشر شد که اینجا پایان فصل اول سریال «پوست شیر» است. البته در شبکه نمایش خانگی تاکنون چند سریال توانسته فصل‌های دیگری داشته باشد. از «عاشقانه» منوچهر هادی، «شهرزاد» حسن فتحی، «ساخت ایران» و حتی «نیسان آبی» که کارگردانش به تازگی اعلام کرده که مراحل آماده‌سازی تولید آن برای فصل دوم، طی می‌شود. اما در مورد دو سریال به طور ویژه این گمانه‌زنی‌ها از همان آغازِ راه اتفاق افتاد. یکی «زخم‌کاری» محمدحسین مهدویان و حالا «پوست شیر» برادران محمودی.

پیش از این علی سرتیپی مدیر فیلم‌نت در گفت‌وگویی با خبرنگار تسنیم چراغ سبز ادامه «پوست شیر» را روشن کرده بود که شاید به نوعی شائبات و شایعه‌های توقیف یا هر مشکل دیگری برای ادامه این سریالِ خانگی را پاسخ داده باشد.

بنابر پیگیری‌ها از ساترا این سریال خانگی تا قسمت بیستم مجوز تولید و پخش را دارد. بر این اساس فیلم‌نت و عوامل سازنده در حال تولید قسمت‌های جدید سریال در قالب فصل جدید است که بتوانند حداکثر تا دو هفته آینده فصل جدید سریال را به پخش برسانند.

به نظر می‌رسد با توجه به جذابیت این سریال و انتظارات مخاطب، سازندگان با وسواس و ظرافت بیشتری، تولید را در دستور کار قرار داده‌اند و دلیلِ وقفه بین پخش و تولید هم شاید در همین نکته نهفته باشد. سریال «پوست شیر» توانسته رقابت را با «جیران» فیلیمو، «آنتن» و «شبکه مخفی‌زنان» و حتی «خون سرد» که ژانر جنایی و وحشت را دنبال می‌کند، رقابت پاپاپای و گاهی اوقات چند پله بالاتر را داشته باشد. «پوست شیر» بعد از پخشِ اولین قسمت با حواشی روبرو شد که در برخی از سایت‌ها و کانال‌های فضای‌مجازی بحثِ توقف پخش در فیلم‌نت را مطرح کردند.

باید دید در ادامه «پوست شیر» با همین ریتم تند، پلیس غیرمنفعل و داستان گیرا، به کار خودش ادامه می‌دهد؟ یا عواملَ برای برندسازی و ادامه ماجراهای اکشن، جنایی و حتی وحشت در دل چنین سریال‌هایی چه برنامه‌ریزی دارند که واقعاً مدت‌ها بود در سینمای ایران، تلویزیون و حتی نمایش‌خانگی جایِ چنین کارهایی خالی بود.

پخش «پوست شیر» از ابتدای مهرماه شروع شد و تا امروز ۸ قسمت از آن منتشر شده. نام‌های مهمی در کنار این مجموعه‌اند و با وجود تمام نقاط ضعف و قوتش، شاید بتواند عنوان پربیننده‌ترین سریال این روزها را به «پوست شیر» داد. سریالی که در آن همه به دنبال قاتل‌اند. مردی به نام نعیم، پس از ۱۵ سال از زندان آزاد می‌شود و می‌خواهد سال‌های نبودنش را برای دختر خود ساحل جبران کند. مادر ساحل مخالف این ارتباط است. اما اتفاقی عجیب همه‌چیز را به هم می‌ریزد. قاتلی به طرز فجیعی، ساحل را می‌کشد و حالا نعیم به همراه محب مشکات، سرگرد اداره آگاهی به دنبال قاتل می‌گردند.

مشکات خود در جریان یک پرونده قتل‌های سریالی دختر کوچکش را از دست داده و حالا مأمور حل معمای این قتل است. این خلاصه‌ای از تمام اتفاقات مهمی است که تا به حال در سریال «پوست شیر» دیده‌ایم. یک پی‌رنگ قوی درباره جنایتی هولناک درباره یک دختر نوجوان. از این دست قصه‌ها در صفحه حوادث روزنامه‌ها زیاد دیده می‌شود و از طرفی نمونه سینمایی‌اش را در آثار زیاد خارجی و داخلی دیده‌ایم. اما حالا با شاخ و برگ‌ها و ماجراهای فرعی، در سریال «پوست شیر» با قصه‌ای طرف هستیم که نمی‌توان به راحتی از کنار آن گذشت.